

Puijon Latu ry - JÄSENLEHTI 3/2015

Puijon Latulainen

Puijon Latu Facebookissa

LIITY JÄSENEKSI Puijon Latuun

Puijon Latu ry:n jäsenrekisteriä hoitaa Suomen Latu. liittyessäsi Puijon Latuun, liityt samalla myös Suomen Ladun jäseneksi.

Liittyä voit Suomen Ladun www.suomenlatu.fi/suomen_latu/ sivuilla:

Oikealla kuvan alla on ”nappi” ’Liity nyt jäseneksi.’ Kun valitset yhdistykseksi Puijon Ladun, voit valita haluamasi jäsenyyden:

- henkilöjäsen 25 €
- nuorisojäsen (alle 20 v) 13 €
- perhejäsenyys 34 €
- rinnakkaisjäsen 15 €

Perhejäsenyys koskee samassa osoitteessa asuvia. Rinnakkaisjäsen voi olla, jos on jo henkilöjäsenenä muussa latuyhdistyksessä.

Voit liittyä jäseneksi myös soittamalla Suomen Ladun jäsensihteerille (puh. 044 722 6301).

Liittymisen jälkeen Suomen Latu lähettää postitse pankkisiirtolomakkeen, jolla maksat Suomen Ladulle jäsenmaksun.

Suomen Ladun sivuilla on koko jäsenistöä koskevaa tietoa, mm. jäsenedut. Puijon Ladun sivuilta löytyvät paikalliset asiat:
www.puijonlatu.fi

(Sivun kuvat: Hannu Räsänen)

Puijon Latu ry

Pilpantie 261, 70870 KUOPIO
(toimii puheenjohtajan
postiosoitteena)

*Puijon Latu on Suomen Latu ry:n
Kuopiossa toimiva
jäsenyhdistys.*

Pankkiyhteys:

IBAN FI24 3636 3010 4504 76
BIC: TAPIFI22
(Viestiksi maksun aihe)

Internet-sivut:

www.puijonlatu.fi
Webmaster: Timo Sylvänne,
puh. 044 571 6554
timo.sylvanne@aanimeri.fi

Pilpan varaukset/tiedustelut:
puh. 040 537 8038

[www.facebook.com/
puijonlatu](http://www.facebook.com/puijonlatu)

Puijon Latulainen 03/2015

Vastaava toimittaja:

Päivi Heikkinen

Muu tiedotustöryhmä:

Minna Halme
Ensio Holopainen
Paavo Jaakkola
Riitta Karhunen
Vesa Karhunen
Marti Rissanen
Timo Sylvänne

Jakelu:

Puijon Latu ry:n jäsenet
(Suomen Latu/ jäsenrekisteri) ja
yhteistyökumppanit

Painopaikka:

Kevama Oy, Kuopio.
Painos 1150 kpl

Etukansi: Mörrikoulussa tapasivat
Elsa, Aapo ja toukka (Kuva: Martti
Rissanen).

Jäsentietojen muutokset:

www.suomenlatu.fi/palvelukortti,
jasenpalvelu@suomenlatu.fi tai
puh. 044 722 6301

Seuraava numero:

Ilmestymisviikko 4/2016
Aineisto ma 4.1.2016 mennessä
Martti Rissaselle,
puh. 050 595 9021,
[martti.iivari52\(miuku\)gmail.com](mailto:martti.iivari52(miuku)gmail.com)

Mainoshinnat | Värillinen mainos
(lehden kansissa): koko sivu 400 €,
1/2 sivua 200 €, Pieni mainos (n. 1/4
sivua) 100 €. Mv-mainos muualla
lehdessä: Hinnat 20 % edullisemmat.

TAPAHTUMAKALENTERI - SYKSY 2015

*HUOM. Tapahtumatietoja tarkennetaan [www-sivuille: http://www.puijonlatu.fi/](http://www.puijonlatu.fi/)
Seuraa myös Savon Sanomien urheilumuistiota.*

SYYSKUU 2015		
PVM	TAPAHTUMA	YHTEYSHENKILÖ
ti 1.9. ti 8.9.	Metsämörrikoulu Pilpassa	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367 ks.tuppurainen(miuku)luukku.com</i>
su 13.9.	Melontaretki (Kallan Melojat) Konneveden kansallispuisto	<i>Paavo Jaakkola, 0400 892 443</i>
la 19.9. saakka	Jäsensaatat ke ja la Pilpassa klo 16.30 - 19.30	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
vko 36 - 37	Syysvaellus Suomen Lapissa n. 10 päivää	<i>Pekka Tikkanen, 040 501 0345 pekka.tikkanen(mauku)ppa.inet.fi</i>
la 26.9. - su 27.9.	Karpaloretiki Tiilikan kansallis- puistoon	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367 ks.tuppurainen(miuku)luukku.com</i>
su 27.9.	Melontaretki (Kallan Melojat) Melavesi	<i>Timo Tuppurainen, 040 566 8759</i>

LOKAKUU 2015		
la 3.10. klo 14:00	Melontakauden päätös ja uuden suunnittelua (s. 26)	<i>Paavo Jaakkola, 0400 892 443 paavo.jaakkola(mauku)lehtikuusikko.fi</i>
ma 5.10., ma 26.10.	Hygieniapassikoulutus latu- kahvion talkoolaisille (s. 25)	<i>Laila Mujunen, puh. 040 745 7881, laila.mujunen(miuku)dnainternet.net</i>
la 10.10. klo 10 -	Syystalkoot Pilpassa	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
su 11.10.	Melontaretki (Kallan Melojat) Roikanvesi	<i>Timo Tuppurainen, 040 566 8759</i>
la 24.10. klo 10 -	Syystalkoot Pilpassa	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
su 25.10.	Melontaretki (Kallan Melojat) Kuttajärvi	<i>Timo Tuppurainen, 040 566 8759</i>
su 25.10. klo 18:00	Teemailta yhteisöviljelystä Pilpassa. Tervetuloa!	<i>Martti Rissanen, 050 595 9021, martti.iivari52(mauku)gmail.com</i>

MARRASKUU 2015		
PVM	TAPAHTUMA	YHTEYSHENKILÖ
7.11. - klo 18	Melontaharjoitukset Niiralan uimahallissa lauantaisin alkaen 7.11. (s. 27)	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767 luoranen(mauku)luukku.com</i>
ke 4.11. klo 18:00	Puijon Ladun syyskokous Lounas-Salongissa (s. 13)	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
pe 6.11 klo 19:00	Talkoolaisten teatteri (s. 28)	<i>Riitta Karhunen, 040 7586844 rkarhunen(miuku)gmail.com</i>
la 14.11.- su 15.11.	Kaamosyöpyminen (s. 23)	<i>Veikko Saikkonen, 050 548 4613 veikko_saikkonen(mauku)msn.com</i>
21.11., 28.11., 5.12.	Eskimokäännöskurssi (s. 27)	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767 luoranen (mauku)luukku.com</i>

JOULUKUU 2015		
Marras-Jou- luku	Melontaharjoitukset Niira- lan uimahallissa (s. 27)	<i>Antti Luoranen, 040 539 4767 luoranen (mauku)luukku.com</i>
la 5.12.- la 12.12.	Ensilumen hiihtoviikko Kiilopäällä (s. 28)	<i>Paula Määttänen, paula. maattanen(miuku)dnainternet.net</i>
su 6.12.	Lipunnosto Pilpassa	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
su 13.12.	Pikkujoulu Pilpassa (s. 29)	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
to 31.12.	Uudenvuoden hiihto Pilppaan	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>

TAMMI -MAALISKUU 2016		
	Retkiluistelua sään salli- essa (s. 17)	<i>ensio.holopainen (mauku) gmail.com</i>
1.1.2016-	Latukahvio auki Tammi- kuussa viikonloppuisin	<i>Puijon Ladun puhelin, 040 537 8038</i>
vko 04/2016	Puijon Latulainen 01/2016 ilmestyy	<i>Martti Rissanen, 050 595 9021, martti.iivari52(mauku)gmail.com</i>
vko 10/2016	Vuontispirtin hiihtoviik- ko (s.23)	<i>ensio.holopainen(mauku)gmail.com</i>
20.2., 21.2., 27.2., 28.2.	Muumihiihtokoulu (s. 29)	<i>Kirsi Tuppurainen, 040 707 8367 ks.tuppurainen(miuku)luukku.com</i>

Kauramoottoroidulla MAASTOPYÖRÄLLÄ TUNTURIIN

Maastopyörävaellukselle! Emmen kotvan perinteisen rikkavaelluksen vaihtamista maastopolkupyörävaellukseen, mielessä kun siinsi kohtalaisen tuoreena polveenreiteen asti upottava suonylitys Kemihäärä-Korvatunturin maastoissa, säännöllisen epäsäännöllisesti kesävaelluksilla kohdatut rakkakivikot sekä rinteet, joissa on tarvittu "nelivetoa." Pyörässäni kun on vain takaveto.

Varusteiden hankintaa

Maastopyörä tuli allekirjoittaneelle "hyötypyöräilijälle" hankituksi keväällä. Olin jo pidempään katsellut maastopyöräileviä tovereita; sadatellut toisinaan soittokehlottomia salamia kotipururadalla, mutta nähnyt myös intoa loistavat kasvot pyöräilykypärän alta. Olisiko tässä jotain kokeilemisen arvoista? Alkukesästä teh-

dyt päiväretket mäntykankailla ja haastavammat kiviset polut kuusikoissa olivat jo tartuttaneet innostuksenkipinää kirjoittajaan. Käsitystä 'yön yli' -varusteiden kuljettamisesta pyörän päällä tunturissa ei kuitenkaan ollut, mutta ennakkoluuttoman retkiseurani kanssa lähdimme testaamaan.

Ensimmäinen etappi suuntautui paikalliseen auto- ja vapaa-ajantarvikkeiden tavarataloon, josta hankin pyörän satulataankoon kiinnitettävän tarakan. Täysjoustopyörään kun ei perinteistä tarakkaa voi kiinnittää. Melontapussissa tarakkaan sai vesitiviisti tarvittavaa, ja loput 25-litraiseen reppuun.

1. retki: Utsjoelta tunturiin

Tunturisuunnistuksessa tapahtuneen

paripäiväisen alkuverryttelyn jälkeen suuntasimme elokuun alussa Saariselältä Utsjoelle. Annukan grilli tarjosi nälkäisille porojalosteita, joiden voimalla pakattiin illansuussa tavarat pyöriin ja reppuihin Tenojokivarresta, Karigasniementielle noin 18 km Utsjoen länsipuolella.

Lähdimme nousemaan **ensimmäiselle 2-päiväiselle retkelle** mönkijänuraa Baddaskaidin rinnettä kavuten. Ensimmäiset kolme kilometriä olivat pelkkää nousua Tenojokivarresta tunturikoivikon läpi ylängölle (siis pyörän työntämistä suosiolla ylämäkeen!). Nousu olisi ollut hikistä puuhaa myös rinkan kanssa, johon verrat pyörä kulki rinnalla kohtuullisen kevyesti avotunturiin. Näkymä palkitsi: Tenojokilaakso avautui selän takana valtavana, ja piekanapari huuteli meille puurajassa. Ensimmäinen porotokka juoksi edellä. Tämän jälkeen nähtiinkin enimmäkseen emä-vasapareja.

Utsjoelta kotoisin oleva innokas maastopyöräilyn harrastaja on kuvannut mtb-reittejä Utsjoen seudulta nettiin kattavasti, ja tämä oli yksi niistä, siis ajettavissa! Mukana oli 1:50 000 Erttetrárrin topografikartta, josta oli iloa gps:n näkymän lisänä. Näkyvyys oli tunturissa selkeässä puolipilvisessä, mutta tuulisessa kelissä hyvä. Ajettavissa oleva reitti kulki tuntureiden Baddaskaidi - Orsoaivi laelta toiselle ja laskeutui alas Birkejoelle. Jätimme pyörät jokivarteen ja kävimme alajuoksulla katsoimassa kaunista pientä putousta. Jotain ruskeaa vilahti silmäkulmassa kivien koloon pariin otteeseen ja ensiaavistus hyvästä myyrävuodesta oli saatu.

Yö Kuoppilasjärven kämpällä

Ylitimme Birkejoen kahlaamalla ja jatkoimme etelään Loktaoaivin rinnettä kavuten ja kaartuen sitten Loktajärven pohjois- ja itäpuolitse kohti Kuoppilasjärven eteläpäättä. Varsinainen ura loppui Loktaoaivin rinteeseen, mutta paikoin kivikkoisen ja paljolti hiekkapohjaisen kovahkon uran jälkeen pyörä kulki myös poluttomalla jängällä kohtuullisen mukavasti. Utsjoen länsipuolen maastohan on helppokulkuista pehmeää jänkää, jota on ilo kulkea niin jalkapatikassa kuin pyörälläkin.

Väistimme Skalveværrin Kuoppilasjärveen rajautuvan rakkakivikon länsipuolelta, ja kämpppä alkoi siintää alhaalla laaksossa. Kuoppilasjärven tupa olikin suosittu! Taluttaessamme pyöriä jyrkkää rinnettä alas kämpälle näimme pihalla jo yhden teltan, ja pari rinkankantajaa saapui rakennusten kulmalle hieman ennen meitä ihmetellen poikkeavia menopelejäimme. Tuvassa oli vielä pari pidempään reissussa ollutta miestä. Sopusijaa antaa, ja vietimme mukavan kämpppäillan vilkkaassa puheensorinassa. Onneksemme kukaan ei intoutunut lämmittämään kamiinaa illasta: kuusi henkeä vieretysten lavetilla riitti pitämään lämpöä.

1. retki: Paluumatka

Aamuyöstä kova tuuli ja sateenropina herättivät, mutta unta onneksi riitti aamuun asti. Virkeimmät lähtivät jo kahdeksan jälkeen jatkamaan sateessa taivalta. Me vietimme suosiolla puolikkaan kämpppäpäivän taivaan kirkastumista odotellen. Tuuli piiskasi vettä pihalla, ja lounaskin ehti tovin "lasehtia", ennen kuin vedim-

me sadeasut päälle ja hyppäsimme pyörin selkään määränpäänä Tenojokivarsi, nyt matkaten Kuoppilasjärven itäpuolta.

Reitti oli huonommin ajettavissa kuin edellispäiväinen poluton länsipuolen reitti. Alku kämpältä oli pyörän työntämistä määrässä kivikossa, ja kastuivatpa kengätkin purojen tulviessa läpimäriksi. Mutta lihastyö piti viileässä kelissä lämpimänä, ja sadetakin vetoketjua sai availla pian.

Loppumatkan ajoimme pienen lammen rantaan rakennetulta mökiltä kulkevaa uutta uraa Junttijoelle ja alas Tenojokivarteen. Sään seljetessä Staluskaidin rinteessä piti kuitenkin pitää valokuvaustauko ennen laskeutumista puurajaan: vehreä oli maisema jokilaaksoon. Vettä oli tullut riittämiin, vaikka paikalliset tuumivatkin sateiden kesän aikana väistäneet Utsjoen – Nuorgamin seutua. Alamäki tunturikoivikon läpi oli edellispäivän vastavaa nousua loivempi. Vai olivatko taidot jo harjaantuneet? Takamus tarakan yllä kuperkeikkaa estämässä uskalsin paria kohtaa lukuun ottamatta laskettaa uran asfalttitielle saakka. Karigasniementietä poljettiin vajaa 5 km takaisin autolle.

Ensimmäisen päivän menomatkan mita oli 21,5 km: reilu 3 h ajoaikaa ja 700 m nousua. Sateisena paluupäivänä 17 km, 2,5 h ajoaikaa ja 330 metriä nousua. GPS:n tallentamat ajat ovat pelkkää aktiivista liikkuma-aikaa. Juoma- ja evästaukoja toki pidettiin, ja näin ollen todellinen retkiaika oli huomattavasti pidempi. Pyörävaellukseen tunturissa oltiin saatu näin esimakua.

Yö Skaidijärven kodalla

Autolla suoritettiin nopea varusteidenvaihto kuiviin, ja suunnattiin Utsjoen Uulan puodin kautta täydennetyin ruokavarannoin Nuorgamiin ja sieltä Pulmankijärven tielle, Skaidijärven kodalle yöksi. Tuo EU:n pohjoisin kota sijaitsee päiväkävelyreitillä varrella, puolisoitoista kilometriä tieltä. Mainittakoon, että Pulmankijärvelle nouseva tie lienee yksi hienoimmista koskaan Suomessa ajamistamme: tie nousee suoraan tunturiylängölle, josta aukeavat Norjan puolen tunturit ja puuton aava. Uudehkon kodan kamina lämmitti äkäisesti - ja jo sitä ennen halkojen hakkaus pihalla. Leveät penkit tarjosivat hyvät yösjat matkalaisille.

Aamulla kokosimme tavaramme ja suunnasimme autolle. Vastaan tuli iloinen syntymäpäiväseurue: olivat tulossa juhlimaan sankaritaren 80-vuotispäiviä kodalle!

2. retki - Suuntana Kaldoaivi

Seuraava paripäiväinen maastopyöräretki suunnattiin Kaldoaivin erämaahan. Tuo pohjoisen hienoimmaksi tituleerattu 67 km:n ajoreitti oli tarkoitus puolittaa parille päivälle ja tehdä oma pisto reitiltä kammille sekä erämaahan pudonneen sotilaskoneen hylkyä katsomaan. Pidemmälle pyörävaellukselle ei itselläni vielä kokemusta ollut, ja kyseinen reitti olisi loppunut useammilla päivillä lyhyeen. Suurimpana kysymysmerkinä oli, miten painava pyörä kulkee vielä kohtuullisen mukavasti tunturissa: moni tuntee voimiensa rajat rinkan painon suhteen, mutta pyörä ja erilainen alusta on uuden tutustumisen aihe.

*Kaldoaivin ääretöntä tunturiylänköä.
Pitkä nousu Kaldoaivissa.
(Kuva: Tommi Lahtonen.)*

Ajoimme auton Pulmankijärven puoliväliin ja lastasimme tällä kertaa mukaan myös kevyen teltan ja retkilettupannun: ilman majoitetta kun ei kairaakaan ole asiaa, koska pyörä voi rikkoutua kännykän kuuluvuusalueen ulkopuolella Savotan rinkiä herkemmin. Letutkin olivat vielä paistamatta. Itselläni oli sama 25 -litrainen reppu sekä tarakalla melontasäkki kuten edeltävänäkin päivänä. Retkiseuralla 36 -litrainen rinka sekä pyörän runkoon kiinnitettävä pieni laukku, jossa korjausvälineet (pyörätyökalut, paikkaussarja, rengasraudat, ylimääräinen sisäkumi, pumppu, ilmastointiteippiä ja leatherman.) Lisäksi mukana kannattaa kuljettaa ketjunkatkaisinta, varajarrupaloja, vaihtajan korvaketta sekä varavaihdovaijeria.

Päivä oli kesän lämpimimpiä: T-paidalla ja pyöräilyshortseilla pärjäsi hyvin. Navakka tuuli oli tosin vastainen ja hidasti jonkin verran kulkua. Muutama kalamies tuli alussa vastaan, mutta muutoin saimme polkea yksinään erämaata halkovaa uraa, jonka kerrotaan syntyneen 50-60-luvuilla luontaiselinkeinojen tarpeista. Pulmankijärven päässä reittiä oli paljon kuljettu ja siten se erottui maisemassa hyvin ”maastoautonajettavana” tienä.

Utsjoen maastoissa pyöräilyyn verrattuna Kaldoaivi oli loivapiirteistä ja pyörä kulki kohtalaisen kevyesti. Lounastaukoa pidettiin auringonpaisteessa pienen tunturilammen kupeessa, jossa piti tietenkin pulahtaa uimaan. Hämmästys oli suuri, kun näinkin pohjoisessa suuret lakat olivat kypsymässä jo elokuun ensimmäisellä

viikolla lammenrannassa: jälkiruuaksi niitä poimittiinkin lukuisia. Hieman haikealla mielellä matkaa piti kuitenkin jatkaa, jotta yöksi pääsisi asentopaikalle.

Reitti kulki Kaldoaivissa pääosin puuttomassa erämaassa, jossa oikealle kädelle jäi taivaanrantaan piirtyvä Norjan puolen tunturijono. Reilun 10 km polkemisen jälkeen reitti lähti nousemaan ylös tuntu-reille, jolloin heitin jyrkimmissä kohdissa suosiolla ”talutusvaihteelle” ja säästelin aiemmista päivistä väsyneitä reisiäni. Tasaisella ja tietenkin alamäessä pääsi ajoittain mukavaan vauhdin hurmaankin. Hurjastelua vältettiin ja kiviset alamäet tultiin hallitusti alas: rengasta oli turha rikkoo kesken matkan. Jännittäviä hetkiä koettiin lapintiirujen tehdessä valehyökäyksiä ”pesärauhanhäiritsijöitä” kohti, vaikkei yhtään linnunpesää oltu tehty uralle. Myös tunturikihuja näkyi edelleen runsaasti - kapustarinnoista puhumatta-kaan!

Matkan taattuessa oikealla aukeni järvi- en mosaiikki. Kulku-ura katosi keskellä reittiä paikoin, ja mukana ollut 1:100 000 retkeilykartta oli liian epätarkka suunnistamiseen. GPS toimi apuna ja lähdimme -etelässä sijaitsevia suoalueita kiertäen ja varsinaiselta reitiltä poiketen- kaakkoon kohti Ylä-Pulmankijärveä, jonka pohjois-päässä turvekammin piti sijaita.

Pyörä kulki vaivaiskoivikossa pääsääntöisesti kävelyvauhtia ripeämmin. Paikoin taas maasto muuttui varvikon peittämäksi möykkyiseksi kivikoksi, jolloin keveintä oli siirtyä työntämään pyörää. Tossu kastui jälleen paikoin, kun suojuottien kiertäminen osoittautui mahdottomaksi. Viimein rinne alkoi kuitenkin lupaavasti

laskea, ja putouksen kohina kantautua korviin: olimme jo hyvin lähellä! Pysähdyimme vielä katsomaan suonlaitaan jännitysnäytelmää, kun ampuhaukka ajoi takaa pikkulintua. Miten tarina päättyi, sitä emme nähneet, kun takaa-ajo loittoni harjanteen taakse.

Adolfin kammilla

Pujottelimme tunturikoivikossa tovin, kunnes eteen osui tallattu pieni polku. Se vei meidät suoraan Adolfin kammille. Ke- von tutkimuslaitoksen opiskelijat rakensivat 60-luvun lopulla kammin, jota on kunnostettu 2006 ja viimeisimpänä 2012. Kurkistus sisään todisti samaa: pienen, mutta sievän kammin seinät olivat siististi paneloidut, kammin perällä oli pieni kamiina ja seinustalla pari kerrossänkyä. Pöydällä siistissä muovilaatikossa oli kammin historiikki: kammikirja mukavine kuvineen. Yksin ei meidän tarvinnut leirissä olla. Ensimmäinen myyrä ilmaantui samalla sekunnilla, kun reppu laskettiin alas. Sen jälkeen luvuissa päästiin noin viiteen samalla silmäyksellä. Mokomat eivät väistäneet edes pihalle illalla viriteltä pyöräilijöitä vaan vilistivät kivillä suupalaa himoiten. Yö kammissa saatiin kuitenkin viettää rauhassa: liekö tilkitty hyvin vai oliko edellispäivän pyöräilystä keho niin väsynyt, ettei myyrien rapina unten maille kantautunut.

Aamu valkeni aurinkoisena. Kammilla vaihdettiin kuulumisia sinne aamulla poikenneen vaeltajan kanssa, jolla oli pari-viikkoisella reissulla suuntana Utsjoen kautta Karigasniemi. Paljon ei kulkijoita ollut tullut hänellekään vastaan. Sitten suuntasimme saksalaisen Junkers-sotakoneen hyllylle, jonka venäläinen hävittäjä

ampui alas vuonna 1944. Se sijaitsi reilun kilometrin kävelymatkan päässä Ylä-Pulmankijärveltä pohjoiseen. Jokivarren kivikosta löytynyt hylky oli lohduttoman näköinen: teräs oli ruostunut ja alumiini säilynyt. Muistomerkkiä ei paikalta löytynyt, mutta mikään ei vuodenaikojen kulua lukuun ottamatta metalliromua erämaasta kadota. Palattuamme kammille, noudettiin pyörät ja kävimme viereisen komean vesiputouksen juurella.

2. retki: Paluumatka

Käsivoimia harjoittaen kapusimme jyrkän rinteen ylös suuntana Gurboaivin nelisaataimetrinen huippu kuutisen kilometriä putoukselta lounaaseen. Yritys kiertää soita ei aivan onnistunut ja hyppelimme palsojen välistä kohti kuivempaa jankkää. Tavoitimme Nihkavaddalle vievän varsinaisen uran ja pääsimme jälleen sujuvasti polkemaan. Nyt etelässä aukeni puolestaan soidensuojelualue pienine järvineen, mutta reittimme kulki kuivassa. Gurboaivin huipulla oli kaatuneen kolmiomittaustornin jäänteet, jossa pidettiin tulessa pieni evästauko maisemia ihailen ennen matkan jatkumista. Seuraavalle huipulle laskettiin rauhassa pyörillä, kun kauempana kallioharjanteella erottuva valkea hahmo vei huomion. Pysäytin retkitoverini, ja siinä seisoessamme tunturipöllö alkoi käännellä päätään. Pitkän tovin ihmettelimme harvinaisuutta, kunnes valkea lintu nousi siivilleen ja kaartoi matalalla päällemme jatkaakseen takaisin tunturin laelle. Kävi selvästi katsastamassa reviiirilleen tulijat, jotka haltioituneina tätä lintubongareiden kielellä ”Elistä” eli elämänpinnaa katsoivat. Hyvä myyrävuosi selvästi näkyi petolintukannassa.

Vähitellen reitti laski avotunturista harvaan tunturikoivikkoon, joka oli paikoin tunturimittareiden 60-70 –luvuilla tuhoamaa aavemetsää muutamalla vihreällä koivulla siellä täällä. Samaa näkyä oli katseltu Pulmankijärven ympäristössä. Aivan loppumatka oli pahempaa kivikkoa, mutta leveärenkainen pyörä kulkee kohtuullisen sujuvasti kivikossakin, ja hankalissa paikoissa matka eteni taluttamalla. Loppumatkasta tihku yltyi ja sadetakin sai vetää päälle. Reitti päättyi Mieraslompolaan 4-tien varteen. Jatkoimme polkemista 15 km Utsjoen suuntaan, kunnes kyyti tuli hakemaan.

Tällä Kaldoaivin erämaan halki kulkevalla Pulmankijärvi – Mieraslompola –reitillä lämmä mittaa oli ensimmäisenä päivänä 36 km, ajoaika 4h 52 min ja toisena 40,7km, ajoaika 4h 44 min, siis 77km yhteensä. Reitin pituudeksi on ilmoitettu n. 67km, mutta ylimääräinen 10km tuli poiketessamme reitiltä itään Ylä-Pulmankijärven turvekammille. Pisto oli käymisen arvoinen, sijaitsihan kammi ja putous vehreässä ”keitaassa” muutoin karun erämaan keskellä. Emme olleet aiemmin nähneet sota-aikojen hylkyjäkään. Noususummat näille päiville olivat 750 m ja 600 m. Reittiä on mainostettu yhdessä päivässä kuljettavana reittinä, ajoaikana 8 h. Pyörävaeltamiseen ”asettautuminen” ja leppoisa retkelläolo toteutuvat yön yli retkillä yhtä pitkää päivää paremmin. Al-lekirjoittanut ei kairaakaan pitkälle ilman majoitetta kuitenkaan lähtisi. Joten, yhden päivän varustus ei kantamastamme olisi kovin paljoa keventynyt.

Seuraavana päivänä suuntasimme pyörillä Rastigaisalle, Norjan puolen korkeimmalle tunturille. Alun kivikkoisen uran

vuoksi pyörät kuitenkin hylättiin tuntu-rikoivikkoon ja matka taittui keveimmin jalan. Kotimatalla etelään Syötteen harjumuodostelmilla pyöräily antoi kokemuksen astetta helpommasta polkemisesta.

Kokemuksia

Kokemuksena jäi, että pienin säädöin voisi pyörävaellus onnistua vaikka 3-4-päiväisenä: kuivamuona ei paljoa paina ja jo nyt perusvaatetus ja varustus oli mukaan pakattuna. Mielitymyksestä riippuu, haluaako enemmän painoa pyörään vai pyöräileekö kevyellä pyörällä enemmän kantamusta selässä.

Monelle, jolle rinkan kanto tuntuu liian raskaalta tai polvet eivät painavia kantomuksia kestä, voi jousitettu maastopyörä olla kokeilemisen arvoinen väline! Takajousto ei ole välttämätön, mutta itse koen sen säästävän reisivoimia, kun ei tarvitse ahteria joka möykyn vuoksi penkistä irti nostaa. Koko kroppa joutuu kuitenkin selkä- ja vatsalihaksen mukaan lukien töihin kuten hiihtäessäkin, epätasaisella alustalla kun työtä tehdään koko ajan.

Pyöräily kuuluu jokamiehenoikeuksiin, mutta kulkijan on huolehdittava siitä, ettei häiritse poroja tai muitakaan eläimiä. Reissukokemuksena jäi, etteivät eläimet pelkää pyörää sen enempää kuin ihmistäkään. Porot jäivät monin paikoin uteliaina katselemaan menijöitä, ja juoksipa yksi utelias nuori yksilö pyörän perässäkin tunturinrinnettä alas. Pyörä on hiljainen kulkuväline (tosin sadekelillä jarrut ulvoivat), eikä leveä rengas valmiilla väylällä tunnu mututuntumalla kovin paljon maastoa kuluttavan.

Kulkuvauhti on retkellä rauhallinen ”koko päivän retkivauhti”, joka vastaa alamäissä juoksua tai parhaimmillaan poronlaukkaa, tasaisella hölkkää ja poluttomalla ripeää kävelyä (tai hidasta kävelyä alustasta riippuen). Kun vauhdin pitää sopivana, ehtii maisemiakin ihailla. Kovin teknisessä maastossa tosin katse oli tiukasti maassa. Lukkopolkimia ei pyörässäni ollut ja tämä itselleni toimii hyvin, hyvää pitoa kun maastolenkkareiden pohjasta talutuspaikilla tarvitaan.

Pohjoisessa maastopyöräreittejä alkaa monin paikoin olla luotuna, ja puskaradion mukaan joihinkin kansallispuistoihin ollaan myös avaamassa uusia ajettavia reittejä, joiden vaativuustasot on erikseen mainittu latujen tapaan. Utsjoen maastopyöräreiteistä on lisää tietoa mm. <http://utsjoenmtbreitit.weebly.com>.

- Helena T. -

SYYSTALKOOT PILPASSA

la 10.10 ja la 24.10
alkaen klo 10
- Tule mukaan -

PUIJON LATU RY:N SYYSKOKOUS

Puijon Latu ry:n syyskokous pidetään **keskiviikkona 4.11.2015 alkaen klo 18.00** Ravintola Lounas-Salongin kabinetissa (Kasarmikatu 12, Kuopio).
Sisäänkäynti Torikadun puolelta.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen kohdassa 13 määritellyt asiat. Kahvitarjoilu.
Tervetuloa joukolla päättämään! -Hallitus

Syyskokouksessa käsitellään mm. seuraavia asioita:

- Päätetään tilikauden 2016 koskevat jäsenmaksut.
- Hyväksytään tilikauden 2016 toimintasuunnitelma ja talousarvio.
- Päätetään seuraavana tilikautena maksettavien palkkioiden (2015 puheenjohtaja ja sihteeri 100 €, hallituksen jäsenet 30 €) ja kulukorvausten (2015 autolla talkooajasta enintään 0,40 €/km) perusteet.
- Päätetään hallituksen jäsenten lukumäärästä (nykyisin 8).
- Valitaan Puijon Ladulle puheenjohtaja kaudelle 2016-2017. (Nykyinen puheenjohtaja Vesa Karhunen on ollut toimessa vuodesta 2012).
- Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet erovuoroisten tilalle ja kaksi varajäsentä. (Erovuorossa: Taru Anttila, Paula Määttänen, Veikko Saikkonen ja Merja Örmälä. Hallituksessa jatkavat: Markku Hynninen, Laila Mujunen, Martti Rissanen ja Kirsi Tuppurainen. Vuoden 2015 varajäsenet: Ensio Holopainen ja Heikki Väisänen)
- Valitaan toiminnantarkastajat ja varatarkastajat tarkastamaan vuoden 2016 tilit
- Päätetään, miten yhdistyksen kokouskutsut ja tiedonannot julkaistaan.
- Käsitellään hallituksen esitys Leena Haataisen valitsemisesta yhdistyksen kunniajäseneksi

Vaeltajat tunturikoivikossa (Kuva: Risto Häyrinen)

KESÄNVIETTOA KIILOPÄÄLLÄ

Summer Camp -perheviikolla 26.7.-2.8.

(Kuva: Vappu Palmu)

Tänä kesänä päätimme vihdoinkin viedä kouluikäiset lapsemme Lappiin. Jostakin syystä emme ole heidän kanssaan käyneet juuri Vuokattia pohjoisemmassa. Kiilopään Summer Camp – perheviikon mainos osui sopivasti silmään ja ohjelma oli houkutteleva. Toimintaa oli koko perheelle: Pienimmille kokoontui Muumien retkeilykoulu erilaisin retkeilyteemoin ja muille oli tarjolla erilaisia päiväretkiä tunturissa sekä pelejä ja yhteistä toimintaa tunturikeskuksen alueella. Kylmäkylpylässä sai pulahdella tunturipurossa ja ottaa lämpöjä savusaunassa. Majoittuminen tapahtui mukavasti mökeissä ja täysihoidon johdosta ei tarvinnut pohdiskella viikkoon ruokalistoja. Viikko oli hieno ja yllätti todella positiivisesti siinä, että ohjelmasta innostuivat myös perheemme 8-, 11- ja 13- vuotiaat tytöt! Tässä pieniä tuulahduksia viikon varrelta lapsiperheen näkökulmasta!

Maanantai. Kesälomasää: kahdeksan astetta lämmintä. Viimaa ja kaatosadetta. Ensimmäinen päiväretki – suunnistusta tunturin ympäristössä. Kolmen juniorin kanssa tässä säässä ei tarvitse arvailla valituksen määrää. Olemme märkiä sateenpitävistä vaatteista huolimatta. On kylmä: ei tullut pakattua hanskoja mukaan heinäkuun kesälomareissulle. Kotona paka- tessa katsoin huvittuneena villaisia juok- susäärystimä. Nyt olisin keksinyt niille jo montakin käyttötarkoitusta. Saappaat painavat jaloissa eikä junnuilta löydy kiin- nostusta suunnistukseen tässä säässä. Eväiden syöminen sujuu kuitenkin seiso- en sateessa. Onneksi retkieväisiin kuului suklaapatukat. Illalla ajamme Saariselälle ja ostamme kasan porolapasia. Kulissi on- nellisesti retkeilevästä perheestä ei mei- naa pysyä kasassa...

Tiistai. Toinen aamu valkenee kirkkaana ja poutaisena. Kaikki pakkaavat laukkunsa iloisin mielin. Myös Rufus-keppihevonen lähtee tänään mukaan retkelle Kiilopään rinteille. Aurinkokurun laaksossa aurinko paistaa ja lapset saavat etsiä poronsarvea, joka on piilotettu heitä varten. Opas oli löytänyt sarven sattumalta edellisellä viikolla. Kiva yllätys lapsille. Tutkailemme kasveja: riekonmarjaa, kissankäpälää, maariankämmeekkää, suokukkaa... Huokailemme maiseman kauneutta, hyvää ilmaa eilisen sateen jälkeen ja sitä iha- nuutta, että olemme täällä.

Keskiviikko. Viikon hienoin retki on edessä. Sitä en tosin lähtiessä osannut varmuudella odottaa. Sää on taas sateinen: on pakko laittaa kaikille saappaat jalkaan, vaikka edessä on noin 15 kilometrin patikointi kurujen kierroksella. Lähdemme kiipeämään Luulammen reittiä ylös tunturille. Maisema on usvan johdosta taianomainen. Hiki tulee. Poroaidan läpi men- tyämme poistumme merkityltä reitiltä. Minä en kyllä pysyisi kartalla tässä usvas- sa. Nuorimmat juniorimme ovat sen oloi- sia, että päätän palata heidän kanssaan takaisin Luulammelta.

Kettukuru paljastuu sumun seasta yllättä- en. Ja niin kuin oli luvattu etukäteen, siel- lä on vielä paljon lunta! Tätä 8-vuotias on odottanut kaikista eniten! Päätös jatkaa koko retki kypsyy sillä hetkellä, kun hän näkee lumen. Junnut päivittelevät huvit- tuneina kavereiden etelänmatkojen läm- pöä ja meidän lomailua sateessa lumises- sa kurussa! Matka jatkuu reippaammin ja Luulammen päivätuvassa ripustamme vaatteita hetkeksi kuivumaan ja syömme eväitä. Saamme ylipuhuttua suklaapatu- kan voimalla viimeisenkin tytöistä loppu-

matkalle.

Matka jatkuu Rumakurulle. Matkalla täy- tämme vesipullot tunturipurossa. Korppi huutelee ja lentää ohitse. Loppumatka väsyttää saapasjalkaisia lapsia. En viitsi paljastaa jäljellä olevien kilometrien to- dellista määrää, ympäripyöreästi vastai- len tytöille matkaa olevan vielä ”jonkin verran.” Nuorin jaksaa porukan hännän- huippuna peukuttaa vielä viimeisellä peukutusasemalla. Huikea päivä!

Torstai. Tänään pidämme vapaata. Ajam- me kohti pohjoista, ensin Ivaloon ja sieltä Inariin. Järvimaisemat ovat upeat. Latu- laisia on tulossa tänne melomaan ensi viikolla. Näille vesilleköhän he pääse- vät? Vietämme päivän saamelaismuseo Siidassa. Erittäin edullinen paikka per- heille. Matkaa tosin kertyy lähes 90 km suuntaansa. Illalla Maahinen-kota täyttyy perheistä ja yhteisestä ohjelmasta. Tytöt kysyvät, tämäkö oli vapaapäivä?

Perjantai. Viimeinen patikointipäivä tä- nään kauniissa säässä. Isommat tytöt talsivat joukosta jääneenä viikon aikana löytyneen uuden kaverin kanssa. Heitä ei tällä erää kiinnosta kasvit tai muut. Vaan he vaeltavat ihan omissa maailmoissaan. Me aikuiset napsimme muutaman kät- kön, jotka sattuvat sopivasti kohdalle. Vielä jää etsittävää tulevillekin Kiilopään reissuille! Illalla lähdän vielä juoksulenkil- le kuten useana iltana aiemminkin. Taas löytyy hyvä reitti uusiin maisemiin. Näillä poluilla ei ehdi edes ajatella juoksujalan väsymistä! Illalla Maahisessa paistetaan lettuja ja lapsille maistuu.

Lauantai. Tänään puuhailemme tyttöjen kanssa omiamme. Tytöt osallistuvat yu-

kigassen-pallosotaan ja me aikuiset ”kipaisemme” Luulammelle juosten. Jästien osuminen päivätuvalle harmittaa. Ilta-päivällä osallistumme paljasjalkaretkelle. Juniorit kikattavat ja huudahtelevat ihastuneina kävellessään kylmässä tunturivedessä, mudassa, suolla, varpujen seassa. Minun varpaita paleltaa. Retken jälkeen on viimeisen tunturipulahduksen aika uintikisassa. Lapsia on ilmoittautunut iso liuta, aikuisia osallistujia haalitaan saunojien seasta. Kilpailuhenkisenä olen tietenkin ilmoittautunut ensimmäisten joukossa huolimatta siitä, että kastautuminen kymmenen asteen vedessä on ollut riittävän vaikeaa. Kisailu on hauskaa ja menee hulluttelun merkeissä, rohkeimmat

uivat saarta ympäri. Savusaunan lauteilta otamme viimeiset henkäykset muistojamatkaan. Huomenna jätämme hyvästit Kiilopäälle ja ihailemme vielä kotimatkan verran maisemia.

-Vappu Palmu-

*JK. Eräänä koulupäivänä 8-vuotias soit-
taa kotimatkalta ja kysyy:*

*”Äiti, voiko Kuopiossa kasvaa siniyökön-
lehtiä?”*

”Ai, löysitkö sen näköisen kasvin?”, kysyn.

”Ei, kun tuli vaan mieleen”, vastaa lapsi.

LINNUT TULEVAT Angry Birds Go Snow

*Angry Birds Go Snow -kiertua pysähtyy
Kuopiossa helmikuussa 2016.*

Angry Birds Go Snow on Suomen Ladun järjestämä 6–10-vuotiaille lapsille ja heidän perheilleen suunnattu lumiseikkailu.

Angry Birds Go Snow -tapahtumien sisältölinen ja liikunnallinen tavoite on löytää uudenlainen tapa innostaa ja liikuttaa 6–10-vuotiaita lapsia sekä heidän perheitään. Angry Birds -teema on mukana tapahtumien ilmeessä ja toiminnoissa.

Angry Birds Go Snow-tapahtumat toteutetaan 2016 laajalla kiertueella. Kiertue pysähtyy matkan aikana 20:lle paikkakunnalle ja päättyy koululaisten hiihtolomaviikoilla Suomen Latu Kiilopäälle talven 2015 tapaan. Yhteensä tapahtumia toteutetaan 25 kappaletta.

ANGRY BIRDS™

GO SNOW!

(Kuva: Suomen Latu)

Kalenteri tapahtumista julkaistaan Suomen Ladun www-sivuille kevään aikana.

Jos ajattelit nauttia Angry Birds Go Snow -tapahtumasta hiihtolomalla Kiilopäällä, niin varaa lomasi: www.kiilopaa.fi, puh. (016) 670 0700

VUOKRATTAVAT RETKITAVARAT	Yhteyshenkilö	Puh.	Vrk (€)	Viikko (€)
Vaellusteltoa, 3 hlöä	Veikko Saikkonen	050 548 4613	3	15
Vaellusteltat, 2 hlöä, 2 kpl	Veikko Saikkonen	050 548 4613	2	10
Rinkka	Veikko Saikkonen	050 548 4613	2	10
Ahkiot, 6 kpl	Risto Häyrinen	040 067 8833	4	20
Retki-/Eräsukset, 2 paria	Risto Häyrinen	040 067 8833	2	10
Trangia	Risto Häyrinen	040 067 8833	1	5
Lumikenkiä	Vesa Karhunen	040 027 5562	1,50	7
Kasviskuivuri	Vesa Karhunen	040 027 5562	1	5
Kuomuperäkärri	Vesa Karhunen	040 027 5562	10	40
Kävelysauvat	Vesa Karhunen	040 027 5562	1	4
Potkukelkat	Vesa Karhunen	040 0275562		
Kanootit	Heikki Väisänen	050 060 0778	www-sivut	
Tanskan pyöräilykartat	Riitta Karhunen	040 758 6844		
Vuokrat maksetaan Puijon Latu ry:n tilille IBAN FI24 3636 3010 4504 76, BIC TAPIFI22. Viestikenttään: vuokraaja, väline ja aika. Vuokraan lisätään toimitusmaksu 5 €, mikäli nouto ja palautus eivät tapahdu Pilpan aukioloaikoina.				

RETKILUISTELU PUIJON LADUSSA

Puijon Ladun retkiluistelijat pitävät yhteyttä toisiinsa sähköpostiringin avulla. Viesteissä kerrotaan jääolosuhteista ja suunnitellaan retkiä.

Sähköpostirinkiin liittyvät hyväksyy Jouni Mäkelä, jounima (mauku) yahoo.com. Joten, voit lähettää hänelle vapaamuotoisen pyynnön.

Retkiluistelusta voi kysyä myös Ensiolta, ensio.holopainen (mauku) gmail.com , 0400 191 053.

(Kuva: Puijon Ladun www-sivut)

PILPAN SAUNA - Kutsuu kylpijiötä

(Kuva: Timo Sylvänne)

Pilpan sauna ansaitsee oman lukunsa yhdistyksen jäsenlehdessä: saunan leppeissä löylyissä unohtuvat arjen murheet, ja pehmenevät talkootöissä kipeytyneet raajat.

Historiasta...

Puijon Ladun Pilppa on kuulunut Harjulan suurtilan maihin. Harjulasta lohkaistiin Pilpanrannan torppa 1800-luvun jälkipuolella. Kuopion kaupungille tila siirtyi 1960-luvun lopulla. Osan torpan maista kaupunki luovutti Puijon Ladun käyttöön 1973.

Torpan sauna on sijainnut suunnilleen samassa paikassa kuin nykyinenkin sauna. Maiden siirtyessä yhdistykselle oli jo edellisenä syksynä pidetty kattotalkoot. Puijon Ladun veteraani Mauri Räsänen – saunakenraalimajuri – muistelee seinien olleen niin huterat, että pohjoistuulella saunottessa selkä tahtoi palella. Happea

saunassa toki riitti.

Pilpan maja pystytettiin kaupungin nimellistä korvausta vastaan lahjoittamista hirsistä 1983. Kuopiolainen rakennusliike oli tehnyt konkurssin, ja pesän varastosta löytyi Lapista tuodut valmiit hirret. Pienehkö sauna nikkaroitiin keittiötilojen jatkeeksi sille nurkalle, missä nykyisin on sivuovi ulos.

Uuden saunan yhdistys osti 1992. Hirret ja muut rakennustarpeet laivattiin Haminalahdesta hinaajan työntämällä ponttoonilla. Talkoilla sauna koottiin perinteiselle paikalle.

..nykypäivään

Sauna lämpiää jäsenille toukokuusta syyskuulle keskiviikkoisin ja lauantaisin: puolitoista tuntia naisille, puolitoista tuntia miehille. Keskiviikkoisin sauna pidetään tarvittaessa melojille lämpimänä

*Puijon Ladun pikkujoulussa 2.12.1989 sauna-
eversti Mauri Räsänen ylennettiin "viralli-
sesti" saunakenraalimajuriksi. Ylennyksen
merkiksi saunakenraali sai kunniakirjan sekä
kaulus- ja hihalaatat sekä Sisko Pasasen
ojentaman saunavastan. Ylennyksen toimitti
majaisäntä Matti Laukkanen tuvantäyteisen
yleisön läsnäollessa. (Kuva: Hannu Räsänen).*

pidempään. Saunominen kuuluu myös monenlaisiin muihin yhdistyksen tilaisuuksiin - juhannusaatosta pikkujouluhin. Niin saunaakin jäsenet voivat vuokrata yksityistilaisuuksiin. Myös yritykset ovat todenneet Pilpan sopivaksi henkilöstötilaisuuksiinsa.

Sauna lämmitetään talkoilla. Majan seinän ilmoitustaululla on vuorolista, johon lämmittäjäksi ilmoittautuva merkkää nimensä. Aika usein listalta löytyy samoja talkoolaisia, joten uusiakin lämmittäjiä toivotetaan tervetulleiksi.

Ja ne "Pilpan kuuluisat lölyt"

Elokuun jäsenillassa saunakenraalimajurin kaverina ollut toinen Puijon ladun Räsäs-veteraani, Hannu, toteaa *"Mikäpä voisi olla parempaa kesänviettoa, kuin lämmittää rantasaunaa. Pääsee itse lekottelemaan lauteille ja saman nautinnon voi tarjota muille jäsenille."*

Pilpan saunan kuuluisien löylyjen ja pehmeän uimaveden lisäksi saunojaa hemmottelee nykyisin upea järvimaisema, kun rantapöheiköt on raivattu pois pari kesää sitten.

- Timo Sylvänne-

SAUNARUNO

*Lopeta välillä uurastus ja työ,
Lauteilla loju ja vettä kiukaalle lyö.*

*Sivele itsesi hunajalla,
kuningatarten lahjalla ihanalla.*

*Kiitolliseen mieleen hiljaa vaivu,
Onnelliseen oloon rauhassa taivu.*

*Anna ajatusten mennä ja tulla,
Oikeus itseäsi hoitaa on sulla.*

*Mielihyvän tunteessa oikein kelli,
Joka hetkestä nauti ja itseäs' helli.*

-Tuntematon-

Luomu-/silmänruokaa Pilpan pelloilta -YHTEISÖLLINEN LUOMUVILJELY

(Kuva: Elina Matikainen)

Uutta vuonna 2015 Pilpan pelloilla on ollut yhteisöllinen luomuviljely. Tässä kokemuksistaan kertovat Paavo ja Jyri

Haaste sadon hyödyntäminen

Minua on kiinnostanut jonkinlainen viljely jo jonkin aikaa, mutta sopiva väylä -tai viimeinen "hinku"- on puuttunut. Viime syksyn sattumat johdattivat minut sitten yhdessäviljelyn pariin Pilpassa. Selman johdolla oli laitettu hommaa alulle jo viime syksynä. Keväällä asioita pohdittiin ja "askelmerkkejä" aseteltiin Pilpan majalla. Marja Hartikaisen johdolla on kevät ja kesä puskettu hommia pellolla ja samalla muotoiltu sääntöjä toimintaan ja sadon jakamiseen.

Meitä on kuusi porukkaa mukana, ja kaikki ovat laittaneet rahaa likoon 50 euroa. Sillä on ostettu siemeniä, pottuja, heurukan taimia yms. maahan laitettavaa. Lisäksi Puijon Latu on maksanut useammalle vuodelle hyötyä tuovia kuluja. Itse-

kukin on osallistunut viljelyyn liittyviin töihin mahdollisuuksiensa mukaan. Marjalle on langennut iso osa urakasta, mutta onneksi näyttää siltä, että ärsytyskynnys ei ole lähelläkään, ja muiden innostamisenkin tulee kuin luonnostaan.

Sato jaetaan rahasijoituksen ja tehdyn työn mukaan. Sadon jakaminen ei kuitenkaan ole uudelle viljelijälle oikea ongelma, vaan se, kuinka osaisi hyödyntää pellolta saatavaa satoa: Lehtikaalille, kesäkurpitsalle ja muulle luomutuotannolle on keksittävä käyttöä keittiössä. Kevään villivihannesilta ja pellolle kasvamaan laitetut, ennestään tuntemattomat lajit, ovat saaneet harmaat aivosolut liikkeelle.

Mukavaa on ollut huomata, että yhdessä viljely istuu yhdistyksen kuvioon helposti. Pilpan pihapiirin hoidon sivutuotteena on saatu viljelykselle kateheinää, lantaa ja oksasilppua. Viljelykasvit saavat katteesta ravinteita ja lämpöä, eivätkä rikkakasvit pääse jylläämään.

Kävimme kesällä Lamperilan vanhalla koululla tutustumassa yhden pariskunnan

työn tulokseen: kymmenessä vuodessa olivat koulun pihapiiri ja urheilukenttä kokeneet melkoisen muutoksen. Samalla lokahti itselläni jokin pala paikalleen siitä, mihin mekin olemme pyrkimässä: siistejä kohopenkkejä eikä kitkettävää jyvän katteen ansiosta. Lisäksi kannattaa tehdä väljät kulkuväylät ja kohopenkkien välit.

Jäniksiä tai rusakoita tuntuu riittävän: laitettiin aita suojaksi. Lehtikaalit olivat aivan täynnä kirjoja, mutta joku nitisti kirvat. Tuoreet vihreät näkyvät kelpaavan ötököille: harsoa päälle. Potun varsiin iski tauti, ja perunat jäivät osittain pieniksi. Olisikohan kastelu iso urakka? No, ei ollut. Ojia kaivettiin, koska satoi paljon.

Osa sadosta on vielä maassa, mutta uuden kauden töitä tehdään jo. Parsaa saadaan odotella pari vuotta. Valkoisia mansikoita syötäneen jo ensi kesänä. Koilemme myös perunan syysistutusta, ja mitähän vielä? **Jos yhdessä viljely kiinnostaa**, voit soittaa Marja Hartikaiselle, puh. 050 366 1905. - Paavo Jaakkola-

Mukana koko perheellä

Olemme perheenjäsenteni kanssa melko tuoreita latulaisia. Päädyimme mukaan toimintaan yhteisöllisen luomuviljelyn kautta. Perheeseeni kuuluu itseni lisäksi puolisoni ja kaksi elämän- ja tiedonjanoista lasta (1- ja 3-vuotiaat). Olemme keväästä saakka lukeutuneet Pilpan yhdessäviljelijöiden riveihin, ja näin ollen viettäneet vapaa-aikaa Pilpan pelloilla maata kuokkien.

Olemme urbaania elämää elävä nuori perhe, ja oman ruoan kasvattaminen on

meille ajatuksena ja kokemuksena melko uusi. Taustalla on yksi aiempi vuosi yhteisöviljelyä osittain samalla porukalla, sekä yksi epäonnistunut kokemus mökipuutarhassa. Lähdimmekin mukaan kokeilemaan ja oppimaan viljelyä, ja vaikka toiveet suuresta sadosta hämmöttivät jossain mielen perukoilla, ei sadon määrällä loppujen lopuksi ollut niin väliä. Tuntui myös tärkeältä, että lapset oppivat tietämään, mistä ruoka tulee.

Yhteisöviljelmämme noudattelee perma-kulttuurisia periaatteita: Viljely tapahtuu luonnonmukaisesti ja maata kunnioittaen. Kaupasta ostettavien ravinteiden sijaan käytämme lantaa, ja myös torjunta-aineet saavat jäädä hyllyyn. Niitämme rikkaruohot ja katamme niillä penkit, jotta uudet rikkaruohot eivät saa tilaa kasvaa.

Yhteisöllisyys nousi viljelykokemuksessa keskiöön. Pieni viljely-yhteisömme muokkasi joukolla pitkään viljelemättä olleesta maasta viljelyyn käyttökelpoisen alueen. Emme olleet joukon ainoat ummikot, mutta onneksi mukana oli myös kokeneempia tekijöitä. Saimme alusta alkaen paljon opastusta ja uutta tietoa, ja nautimme yhdessä tekemisen huumasta.

Ja nyt on sadonkorjuun aika. Vaikka kesä oli kylmä ja sateinen, emme ole jääneet kuitenkaan ilman satoa, vaan olemme päässeet maistelemaan monenlaisia herkkuja pelloilta. Huomaan kuitenkin, että omalta osaltani tärkeäksi on muodostunut viljelykokemus. Minun viljelykokemukseni kuuluu se, että asiat tehdään yhdessä ja hauskaa pitäen, toisiamme huomioiden ja yhdessä oppien.

- Jyri Väisänen-

Latualueyhteistyötä - SAVO-KARJALASTA KAJAHTAA!

Joukko joensuunlatulaisia vieraili Pilpassa elokuussa. "Katasteltiin" paikat ja kahvipöydän ääressä viriteltiin tulevia yhteistyöhankkeita. Molemmin puolin toivottiin, että Ohtaansalmen silta enemmän yhdistäisi kuin erottaisi latulaisheimoja. Koska latualueyhteistyö käsitteenä ei kerro kaikille jäsenille paljoakaan, yritetään tässä kirjoituksessa hieman valaista asiaa.

Savo-Karjalan latualueeseen kuuluu kolmisenkymmentä yhdistystä. Näistä suurimpina Puijon Latu ja Joensuun Latu: joskin väestöön suhteutettuna jäsenkuntaa on enemmän monissa pienemmissä yhdistyksissä. Latualueen puitteissa kokoonnutaan keväällä ja syksyllä. Yhteistyötä tehdään koulutuksen, retkien, yhteiskuljetusten ja muun hauskanpidon, esim. kyykkä-turnausten muodossa. Kulakin latualueilla on nimetty yhteyshenkilö, joka viestittää ja "paimentaa" sovittuja asioita maaliinsa. Nykyinen Savo-Karjalan yhteyshenkilö on Kyllikki Rytkönen Iisalmen Ladusta. SL on varannut latualueille pienen määrärahan, josta maksetaan lähinnä koulutus- ja kokouskuluja.

Tämän syksyn Savo-Karjalan aluepäivät pidetään Suonenjoen Ladun hoivissa. Tärkeimpinä asioina ovat vastuuhenkilöiden valinnat ja toimintasuunnitelman laatiminen ensi vuodeksi. Kuulemme myös Suomen Ladun (SL) linjauksista tulevalle vuodelle. Tällä kertaa ohjelmassa on myös kulttuurikävely suonenjokelaisittain. Eväänä mahdollisesti mansikoita...

Joensuunlatulaisten vierailu (Kuva: Paavo Jaakkola)

Mainittakoon, että latualueeltamme kajahtaa ääni myös valtakunnallisesti. "Anu", Anja Korhonen Juankosken Ladusta, on 2. varapuheenjohtaja SL:n liittohallituksessa, toimien myös monissa kehitystiimeissä. Anu viestittää aktiivisesti kuulumisia ja kuuntelee herkillä korvalla palautetta SL:n suuntaan. "Virassaan" hän tietysti edustaa Suomen Latua, mutta myös alueemme näkökulma tulee varmaan sopivasti esille. Puhtinainen paikallaan.

Mitäkö sovittiin joensuulaisten kanssa? Jatketaan yhteistyötä Kiilopään ensilumen hiihtoviikolla, verestetään retkiä Kilpisjärven keväthangille ja järjestetään yhteinen pyöräilyretki Turun saaristoon Rengastielle kesäkuussa. Näistä enemmän toisaalla. Seuraa ilmoituksia ja lähde mukaan.

-Martti Rissanen-

KAAMOSYÖPYMINEN 14.-15.11.2015

Paikka: Palosen kämppä Suovulla (www.kuopio.fi/web/ymparisto/suovu)

Alueella sijaitsee Suovu-Palonen retkeilyreitti, jonka varrella on laavuja ja nuotiopaikkoja.

Majoitustilaa kämpällä on 18 henkilölle (useita huoneita). Sauna-/uintimahdollisuus. **Kämpämajoituksen hinta 10 €/hlö** Maksu Puijon Ladun tilille FI24 3636 3010 4504 76. Maksun viestikenttään "Kaamosyöpyminen ja osallistujan nimi".

Omat eväät mukaan!

Ilmoittautumiset 11.11 mennessä: puh, 050 548 4613/Veikko Saikkonen

Pitkospuita Suovu-Palosella (Kuva: Päivi Heikkinen)

HIIHTOLOMAVIIKKO 10/2016 VUONTISPIRTILLÄ

Vuontispirtin hiihtomatkan 5. - 12.3.2016 paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Ilmoittautuminen | Ilmoittautumiset sähköpostitse [ensio.holopainen \(miuku\) gmail.com](mailto:ensio.holopainen@miuku.com), tiedustelut myös puhelimesta 0400 191 053.

Latulaisen lauteilla

LAILA MUJUNEN

KUKA ? | Olen Laila Mujunen ja opetellut eläkeläisenä olemista kohta kaksi vuotta. Olin työssä 54 vuoden aikana, jokainen vuosi, tosin koululaisena ja opiskeluaikana vain loma-ajat. Suurimman osan työajastani olin esimies- tai opetustehtävissä.

MISTÄ? | Olen syntynyt Juankoskella, jossa on edelleen kesämökki ja kotipaikka. Kuopiolainen minusta tuli 60-luvulla. Opiskeluaikoina asuin useissa eri kaupungeissa.

TOIMINTANI PUIJON LADUSSA | Liityin Puijon Latuun v. 1992, kun työkaverini kehui Totovaaran hiihtomatkoja mukavaksi ja liityin, että pääsisin mukaan. Olin hallituksen jäsen 90-luvun lopulla ja nyt uudelleen yhden vuoden ajan. Toiminta retkitoimikunnassa on ollut mieluisaa, samoin myyjänä/'Pilpan piikana' toimiminen. Perheemme kolmannen sukupolven kolme "Eemeliä" ovat osallistuneet kanssani mm. kevät- ja kaamosretkille ja saaneet latutoiminnasta mukavia muistoja.

Latulaisuus on juurtunut sen verran syvälle, että olen ollut talkoolaisena myös Kiilopäällä ja taidanpa lähteä vielä edelleenkin.

KEHITTÄMISKOhteita YHDISTYKSESSÄ | Jäsenten ikääntyessä uusia toimivia jäseniä ja perheasiakkaita olisi saatava mukaan entistä enemmän.

RUUSUJA YHDISTYKSELLE | Olen erityisen iloinen siitä, että yhdistyksen toiminta on monipuolistunut ja sen mukana toimintaan osallistujat ovat "monen ikäisiä". Pilpan kauniista kelomajasta ja pihapiiristä ovat nauttineet vuokralaiset, jotka eivät ole ennen käyneetkään Pilpassa. Majan vuokraus on innostanut liittymään Puijon Latuun.

MIKÄ MINUA SURETTAA | Olen huolissani siitä, että kaikki eivät ole löytäneet luonnon virkistävää, rentouttavaa ja kuntouttavaa vaikutusta. Suomen luonto on läsnä kaikille ja kaikkina vuodenaikoina. Siksi siitä kannattaa pitää huolta ja huomioida oman toiminnan ympäristövaikutukset.

MIKÄ MINUA ILAHDUTTAA | Olen saanut latulaisista paljon hyviä ystäviä. Muistivarastoon on kertynyt upeita vaelluksia, retkiä ja muuta yhdessäoloa kaikkina vuodenaikoina. Koko ajan on suunnitteilla uusia retkiä ja suunnitteluhan se vasta mukavaa onkin, samoin retkien muisteleminen.

Latumajan uskollisten ja monivuotisten asiakkaiden tulo latukahvilaan tuo hymyn huulille molemmille osapuolille, samoin kuin uusien asiakkaiden hämmentynyt katse kelohonkaisen majan seiiniä ihmetellessä.

TERVEISENI LATULAISEN LUKIJOILLE | Olemme Suomen latuyhdistyksistä toiseksi vanhin. Tervetuloa kaikenikäiset Puijon Ladun jäseneksi ja toimimaan monissa eri harrastuksissa oman kunnon ylläpitämiseksi.

TALKOOLAISEKSI LATUKAHVIOON

Pilpan majan latukahvio avaa ovensa 1.1.2015 ja on auki aluksi viikonloppuisin.

Voit varata myyntivuorosi jo nyt Karhusen Riitalta (rkarhunen(miuku)gmail.com tai 040 7586844 mielellään viestinä). Vapaat vuorot näet yhdistyksen www.sivuilta (www.puijonlatu.fi -> Yhteystiedot -> 'Latukahvion vuorolista 2016').

HYGIENIAPASSSIKOULUTUS JA -TESTI

Puijonlatulainen, joka aioit toimia myyjänä, sinulla on nyt mahdollisuus suorittaa hygieniapassi. Kurssilla syvennytään passiin opiskeltavaan aineistoon ja erityisesti Latukahviossa tapahtuvaan työhön, omavalvontaan ja asiakaspalveluun. Tavoitteena on lisätä kahvilaosaamista ja kehittää toimintaa Latukahviossa.

Toimintamme edellyttää omavalvonnan ylläpitämistä ja omavalvontasuunnitelmassamme on kohta "Henkilökunnan opastus: Majan emäntä ja isäntä sekä noin 40 myyntiin osallistuvaa henkilöä on suorittanut hygieniasaamistestin/kortin. Myyntihenkilöstön opastuksesta huolehtii emäntä yhdessä kokeneiden myyjien kanssa. Myyntivuorossa on ainakin yksi opastettu ja kokemusta omaava henkilö. Myyntihenkilöstön osaaminen tarkistetaan syksyisin ennen myyntikauden alkamista. Opastuksessa kiinnitetään erityisesti huomiota elintarvikehygieeniseen osaamiseen ja asiakaspalveluun."

Materiaali | www.evira.fi/portal/fi/elintarvikkeet/hygieniasaaminen/

Kokoontumiset Pilpassa |

5.10.2015 klo 18.00 materiaaliin tutustuminen

26.10.2015 klo 18.00 tiivistetty kertaus aineistosta ja hygieniatesti (tai testiaika sovitaan erikseen)

Testi on jäsenille vapaaehtoinen ja ilmainen.

Ilmoittautuminen ja lisätiedot |

Laila Mujunen,

puh. 040 745 7881,

[laila.mujunen\(miuku\)dnainternet.net](mailto:laila.mujunen(miuku)dnainternet.net)

(Kuvat: Päivi Heikkinen)

Kaloreitillä - KÄYMÄSSÄ MEEKOLLA

Kilpisjärven ja Haltin välisen osan Kaloreittiä sanotaan olevan Suomen suosituimpia vaellusreittejä. Kesävaelluksiin se sopii parhaiten noin heinäkuun alusta syyskuun puoleen väliin. Niinpä kevään 2015 ollessa myöhäinen ei kesäkuun puolessa välissä voinut odottaa kesävaellusta.

Kokemista ja avarista maisemista nauttimista kuitenkin riitti. Lumi helpotti monin paikoin kulkemista. Ei kuitenkaan reitin seuraaminen ole kunnon vaeltamista: Onpahan vain käymistä jossakin, niin kuin asian ilmaisivat vastaan tulleet kiireiset, kahden tupavälin päivässä porhaltajat.

Saanalla ja Saivaaran juurella käynnistä ja muista paikoista kerron tarkemmin retkipäiväkirjassa Kalottireitillä.pdf Puijon Ladun Jutut-sivulla (www.puijonlatu.fi).

- Ensio -

Juhannuksen jälkeisenä sunnuntaina 21.6.2015.
(Kuva: Ensio Holopainen)

MELONTAKAUDEN PÄÄTÖS LA 3.10.2015

Tule mukaan kertomaan, kuinka melontakausi sujui.

Suunnitellaan ensi kesän toimintaa.

Niiralan uimahallin 2. kerroksen kokoustila la 3.10. klo 14 - 16

Yhteyshenkilö: Paavo Jaakkola, puh. 0400 892 443

Kolovesi 2015. (Kuva: Antti Luoranen)

MELONTAA UIMAHALLISSA

UIMAHALLIHARJOITUKSET LAUANTAISIN MARRAS-MAALISKUUSSA

Puijon Ladun melontaharjoitukset Niiralan uimahallissa **alkavat 7.11.2015 klo 18.** Ensimmäisellä kerralla hallille viedään kajakkeja. **Kaluston kuljetus/pesutalkoisiin voit ilmoittautua** Antille sähköpostilla luoranen(miuku)luukku (piste)com tai puh. 040 539 4767.

Uimahallissa harjoitellaan melontatekniikkaa ja –turvallisuutta (esim. sivuttain-melonta, tuennat, kaatuminen ja pelastautuminen) sekä pelaillaan palloa. Osallistujilta vaaditaan uimataito. Ohjaajat ja kokeneemmat melojat opastavat aloittelijoita.

Nähdään uimahallilla lauantaisin klo 18. Avainhenkilö on avaamassa hallin ovea klo 18:10 saakka. Joten, tule paikalle ajoissa. Allasaika on klo 18:30 - 20. Uimahallissa tarvitaan uima-asu ja 50 sentin kolikko.

Halliharjoituksiin ei tarvitse ilmoittautua. Vuorojen peruutuksista ilmoitetaan nettisivuilla www.puijonlatu.fi ja melojien sähköpostilistalla. Osa marras-joulukuun vuoroista on varattu kokonaan Eskimokäännöskurssille!

ESKIMOKÄÄNNÖSKURSSI MARRAS-JOULUKUUSSA

Eskimopyörähdys on nopein tapa pelastautua, kun kajakki kaatuu. Eskimokäännöksen hallinta auttaa parantamaan melontatekniikkaa ja turvallisuutta. Eskimokäännös on koskimelonnän perustaitoja ja onhan se myös näyttävä temppu.

Eskimokäännöskurssi järjestetään Kuopiossa Niiralan uimahallissa **kolmena lauantai-iltana: 21.11., 28.11. ja 5.12.2015.** Tapaaminen uimahallin eteisessä klo 18. Kaikilla kerroilla ei ole pakko osallistua, mutta toivomme, että pääset mukaan ainakin kahtena iltana. Mahdollisista muutoksista kurssipäiviin ilmoitetaan nettisivuilla <http://www.puijonlatu.fi/category/melonta/>

Kurssin hinta Puijon Ladun jäsenille on 35 euroa ja muille 45 euroa. Osallistujilta vaaditaan uimataito. Kurssilla tarvitaan uima-asu ja 50 sentin kolikko. Kurssille kannattaa ottaa mukaan myös oma nenäklipsi (löytyy esim. urheiluliikkeestä tai marketin uimaosastolta nimellä nenänsulkija), uimalasit tai sukellusmaski.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset: luoranen(miuku)luukku(piste)com, tai puh. 040 539 4767. Ilmoita nimesi ja puhelinnumerosi sekä oletko Puijon Ladun jäsen.

TALKOOLAISTEN TEATTERI 6.11.

Puijon Ladun talkoolaiset kokoontuvat jo perinteeksi muodostuneeseen teatteri-iltaan perjantaina 6.11. klo 19. Teatteri-ilta on kiitos ja kannustus talkoissa, latukahviossa ja toimikunnissa ahertaneille latulaisille.

Minna-näyttämöllä **naemme nilsiäläisen kirjailijan Antti Heikkisen näytelmän Pihkatappi**. Pihkatappi vie meidät seuraamaan savolaista sukutarinaa Näytelmässä esiintyvät myös kirjailija Antti Heikkinen itse sekä kaikkien tuntema Auli Poutiainen. **Väliajalla nautimme vadelmajuustokakkua kahvin/teen kera.**

Ilmoittautuminen | Ilmoittaudu teatteri-iltaan maksamalla 10 € omavastuu viimeistään 16.10. Puijon Ladun tilille FI 24 3636 3010 4504 76. Maksun viesti-osaan maininta: teatterikahvi/-tee

Lisätietoja | Riitta 040 7586844 tai rkarhunen(miuku)gmail.com

ENSILUMEN HIIHTOVIIKKO 5. -12.12.

Itsenäisyyspäiväviikolla on perinteinen Ensilumen hiihtoviikko Kiilopäällä.

Kukin osallistuja varaa majoituksen ja muut palvelut itse suoraan hotellista (email: kiilopaa(at)suomenlatu.fi tai puh. 016 6700 700). Kiilopäältä saa ylimääräistä alennusta, kun ilmoittaa kuuluvansa jäsenenä Puijon Ladun ja Joensuun Ladun Ensilumen ryhmään. **Samalla voi ilmoittaa haluavansa linja-autokyydin**, jonka Puijon Latu / Joensuun Latu järjestää.

Kuopiosta pelkän kyydin haluavat ilmoittautuvat Paula Määttäselle (paula.maattanen (at) dnainternet.net tai puh. 050 917 5440.) Paulan kautta linja-autoon ilmoittautuvat myös ne, jotka varaavat majoituksen muualta Saariselältä, tai Kiilopäältä internetin kautta kampanjakoodilla SLjäsen.

Lähtö | Kuopion auto lähtee Puijon torilta, Sammakkolammentie 4, la 5.12. klo 5:00.

Ohjelma | Viikon mittaan Joensuun ja Puijon Ladun osallistujille järjestetään omia retkiä tunturi- ja umpihankihiihdon merkeissä, mutta toki olemme tervetulleita myös Kiilopään oppaiden hiihto- ja lumikenkäretkille. Lisäksi monet hiihtelevät ihan vaan itseksensä hyvillä Kiilopään - Saariselän laduilla.

Enää muutamia paikkoja jäljellä. Joten, pidä kiirettä!

PIKKUJOULU su 13.12.

Puijon Ladun perinteinen koko perheen pikkujoulu
Su 13.12. klo 16.00 Pilpalla.

Pikkujoulusauna: Naiset klo 14:00 - 15:00. Miehet klo 15:00 - 16:00

MUUMIHIIHTOKOULU 2016

Puijon Latu järjestää Muumihiihtokoulun helmikuussa 4 - 8 -vuotiaille lapsille. Hiihtokoulussa opetellaan hiihtoon liittyviä perusasioita hauskesti leikkien ja pelien avulla. Järjestämme opetuksen ryhmissä iän ja taitojen mukaan.

Ajankohta:

la 20.2. klo 10-11.30 (4v), klo 12-14 (5-8v)
su 21.2. klo 10-11.30 (4v), klo 12-14 (5-8v)
la 27.2. klo 10-11.30 (4v), klo 12-14 (5-8v)
su 28.2. klo 10-11.30 (4v), klo 12-14 (5-8v)

Paikka: Puijon hiihtostadion

Osallistumismaksu:

20 € /lapsi, maksu ensimmäisellä kerralla

Mukaan:

Säänmukainen vaatetus, omat **huolletut** sukset ja sauvat (miel. nimettyinä). Hiihtokoulun tauolla tarjotaan mehua ja keksejä.

Pakkasraja: -15 astetta

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:

Kirsi Tuppurainen
puh. 040 707 8367
ks.tuppurainen(miuku)luukku.com

Puijon Latu HALLITUS 2015

Vesa Karhunen, puheenjohtaja, Pilpan
isäntä, 040 027 5562,
vek.karhunen(miuku)gmail.com

Taru Anttila, 044 565 9014,
taru.anttila(mauku)gmail.com

Markku Hynninen, 040 027 5278,
markku(miuku)hynninen.fi

Ensio Holopainen, rahaston-
hoitaja, varajäsen, 040 019 1053,
ensio.holopainen(miuku)gmail.com

Paula Määttänen, latu- ja retktmk, 050
917 5440, paula.maattanen(mauku)
dnainternet.net

Veikko Saikkonen, turvallisuusvastaava,
050 548 4613,
veikko_saikkonen(miuku)msn.com

Kirsi Tuppurainen, sihteeri, perheliikun-
tatk, 040 707 8367,
ks.tuppurainen(mauku)luukku.com

Martti Rissanen, 050 595 9021,
martti.iivari52(miuku)gmail.com

Heikki Väisänen, varapuheenjohtaja,
varajäsen, 050 060 0778,
heikki.vaisanen(miuku)uef.fi

Laila Mujunen, 040 745 7881, lalla.
mujunen(miuku)dnainternet.net

Merja Örmälä, 044 290 2600,
merja.ormala(miuku)gmail.com

TOIMIKUNNAT 2015

Kävely- ja pyöräilytoimikunta
Koollekutsuja: Riitta Karhunen

Muut jäsenet: Vesa Karhunen, Leena
Haatainen, Laila Mujunen, Paula Määttä-
nen, Heikki Määttänen, Sanna Mattila,
Sari Lahtelin

Retkeily- ja hiihtotoimikunta
Koollekutsuja: Paula Määttänen

Muut jäsenet: Ensio Holopainen, Risto
Häyrinen, Lauri Lehtinen, Laila Muju-
nen, Kirsi Tuppurainen

Majatoimikunta
Koollekutsuja: Vesa Karhunen

Muut jäsenet: Taru Anttila, Ensio Holo-
painen, Paavo Jaakkola, Helena Kajanus,
Riitta Karhunen, Martti Rissanen, Hannu
Räsänen, Mikael Halme, Vesa Kosunen

Melontatoimikunta
Koollekutsuja: Paavo Jaakkola

Muut jäsenet: Markku Hynninen, Tarja
Lyyra, Kalevi Markkanen, Pauli Tuovi-
nen, Heikki Väisänen

Perheliikuntatoimikunta
Koollekutsuja: Kirsi Tuppurainen

Muut jäsenet: Vesa Karhunen, Paula
Määttänen, Vappu Palmu, Martti Rissa-
nen, Eija Rouhiainen

Tiedotustoimikunta
Koollekutsuja: Minna Halme

Muut jäsenet: Ensio Holopainen, Riitta
Karhunen, Martti Rissanen, Paavo Jaak-
kola, Päivi Heikkinen, Timo Sylvänne,
Vesa Karhunen

Timo ja Elisa karpaloretellä v.2007. (Kuva: Risto Häyrinen)

Seuraava Puijonlatulainen ilmestyy viikolla 04/2016

Toimita materiaalit 4.1.2016 mennessä
Martti Rissaselle, puh. 050 595 9021,
email: [martti.iivari52\(mauku\)gmail.com](mailto:martti.iivari52(mauku)gmail.com)

(Kuva: Antti Luoranen)

Keskiviikkomelojat lähdössä. (Kuva: Timo Sylvänne)

PARTIOAITTA

Kauppakeskus Matkus, Kuopio | Avoinna ark. 10–21, La 9–18, Su 12–18 | www.partioaitta.fi

PARHAAT TUOTTEET KAIKKEEN RETKEILYYN – nautitaan yhdessä ulkoilusta

Suomen Ladun jäsenkortilla 10 % alennus
normaalihintaisista tuotteista.